

Expedient de declaració monumental, Cementiri d'Igualada

Muralla de Cervera

ENRIC SOLSONA. LA VINCULACIÓ PROFESSIONAL EN EL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

GEMMA ESTRADA I PLANELL

L'arquitectura de l'Enric Solsona ha anat molt més enllà de l'estricta tasca de projectar edificacions i vigilar un adequat desenvolupament de la construcció. Per a ell, la feina ha estat sempre una passió. Segons diu, la seva dedicació està renyida amb la jubilació.

I, aquesta feina, no es pot entendre sense afegir-hi la seva contribució i compromís per vetllar pel patrimoni cultural i arquitectònic. Ja l'any 1977 formava part de l'Agrupació d'Arquitectes per la Defensa i Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic. Juntament amb Carles Solsona i Piña va realitzar un primer inventari dels elements patrimonials de la comarca de l'Anoia. Una feina que va servir per posar de relleu no només el romànic de la comarca, sinó també el modernisme, les masies, els ponts, l'arquitectura contemporània...; una relació d'elements que ha estat la base de molts catàlegs de protecció i declaracions de Bé Cultural d'Interès Local o Nacional fets posteriorment.

Aquests inicis en la seva trajectòria professional de relació amb el patrimoni han continuat fins avui dia. En qualsevol conversa amb ell, ja sigui observant un projecte, comentant un edifici..., sempre hi ha presents les referències a la història de la construcció i a l'ús dels materials al llarg dels temps. Un treball tenaç, la dedicació exclusiva i el coneixement de la història de l'arquitectura

l'han fet valedor per ser l'autor de molts projectes d'intervenció en restauracions i rehabilitacions en edificis catalogats i monuments d'arreu de Catalunya. Projectes i obres, sovint amb equips d'arquitectes, com és el cas de la restauració de la Torre de la Manresana dels Prats de Rei (1979) realitzat amb Víctor Argentí i Antoni González. O en el cas del projecte de Biblioteca i Arxiu situat a la plaça de la Creu, a la casa Valls d'Igualada (1981-1985), en col·laboració amb els arquitectes Francesc Ribas i Josep Lluís Cia.

La seva petjada en la intervenció del patrimoni a la comarca de l'Anoia ha estat sobretot en edificis religiosos i castells. En tenim els exemples del Priorat de Castellfollit de Riubregós (1981-1983); la torre de l'homenatge del castell d'Òdena, (1984); l'església de Santa Maria de Veciana (1985-1990); l'església dels Prats de Rei (1986); el castell de Claramunt de la Pobla (1981-1995); el castell de Calaf (2009-2011); o el castell de Sant Esteve de Castellfollit de Riubregós (2015-2018). Un altre exemple en arquitectura, en aquest cas civil, va ser la restauració del pont vell de Jorba (1988) i del seu Ajuntament (1986).

A Igualada, va treballar en la restauració de les façanes i les teulades d'un dels edificis més significatius dins del patrimoni local, la basílica de Santa Maria (1987).

En el conjunt de la seva activitat professional, ha rebut encàrrecs d'edificis de tipologies i d'estils diferents, des del romànic fins a l'època contemporània. I en molts casos, no solament ha hagut de fer el treball de restauració sinó adaptar l'edifici per a un nou ús com és el cas de la rehabilitació de l'Escorxador d'Igualada (2010) per a equipament cultural. Actualment està treballant en l'edifici modernista de la casa Borràs, també a Igualada.

Ha compaginat la feina d'arquitecte amb la de professor de màster de Restauració de Monuments d'Arquitectura i Enginyeria Civil i ha estat en diverses ocasions ponent i/o professor en jornades i cursos de Restauració del Patrimoni. Entre d'altres, a la Universitat d'Estiu de Torres de l'Ebre amb el tema «El gòtic meridional: les catedrals dels Països Catalans» (1995); i en el VII Curset del Patrimoni Arquitectònic amb el tema sobre la declaració monumental del Conjunt Urbà de Sitges i de la ciutat de Cervera en col·laboració amb els arquitectes Lluís Cuspinera, Manuel Giralt i Jordi Rogent (1984).

Cervera ha estat una de les ciutats on més ha intervingut. A més de treballar-hi com a arquitecte municipal i en projectes per a la mateixa ciutat —com la Paeria i el Museu Comarcal—, ha dirigit diverses actuacions de restauració. En són mostra la restauració de l'ampli recinte de les muralles de la ciutat i diverses fases d'obra en el conjunt de l'edifici de la Universitat, tan important dins dels monuments del barroc català. En aquest edifici va projectar diversos treballs de restauració i rehabilitació, així com la nova biblioteca de Cervera i l'Arxiu Històric Comarcal. Un altre aspecte en la intervenció de l'Enric en el patrimoni de la ciutat ha estat el projecte del nou conservatori de música, hàbilment integrat dins del conjunt històric.

Altres projectes de muralles com les de Montfalcó Murallat al municipi de les Oluges (la Segarra) han estat dibuixats al seu despatx. I de l'Urgell podem citar també l'església de Santa

Maria d'Agramunt i el convent de Sant Bartomeu de Bellpuig. A la comarca del Segrià destaquen els nombrosos projectes de la Seu Vella de Lleida, després d'haver-ne redactat el Pla Director del conjunt monumental (1993).

La llista d'intervencions en monuments pel territori català és llarga. Monuments molt importants com Santa Maria del Mar o les esglésies romàniques de Durro a la vall de Boí. I de cadascun n'ha aixecat plànols i n'ha dibuixat tots els elements. Perquè un dels trets que defineixen el treball de l'Enric és la comunió que estableix amb l'edifici: pot explicar-te qualsevol detall de la façana, de la coberta, del cimbori, de l'absis, dels campanars, vitralls..., talment com si les pedres li parlessin.

El recorregut en edificis monumentals va merèixer una menció honorífica el 2007 per la restauració de la capella Requesens de la Seu Vella de Lleida.

GEMMA ESTRADA I PLANELL (El Bruc 1960) es llicenciada en Història de l'Art i professora de secundària. Ha publicat els llibres *El Bruc, el medi, la història i l'art*; *La Guerra civil al Bruc*; i *Les Festes de la commemoració del centenari de la Guerra del Francès*. És membre del consell editorial de la *Revista d'Igualada* i del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

ENRIC SOLSONA I PIÑA (Igualada, 1944)

Arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (UPC). Enginyer Tècnic per l'Escola d'Enginyers Tècnics de Barcelona. Màster en Restauració de Monuments d'Arquitectura i Enginyeria Civil (UPC).

Activitat professional, amb inici de 1975. Membre del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Membre de l'AADIPA (Agrupació d'Arquitectes per la Defensa i intervenció en el Patrimoni Arquitectònic) fins al 1993. Professor del Màster de Restauració de Monuments d'Arquitectura i Enginyeria Civil fins l'any 2003, a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona Universitat Politècnica UPC.

Arquitecte municipal de la Paeria de Cervera fins al 1997. Arquitecte assessor del Ministeri de Cultura del Principat d'Andorra, 2010.

Guanyador de diferents concursos públics, entre els quals el Parc de l'Estació Vella d'Igualada amb els arquitectes Carles Solsona i Salvador Pelfort, la restauració de l'Ajuntament d'Agramunt, l'església de Santa Maria del Mar, el Museu Torre Balldovina, el recinte de Montfalcó Murallat, la Universitat de Cervera, el Palau Maricel de Sitges, l'Escorxador d'Igualada, la Seu Vella de Lleida, la muralla de Cervera i, darrerament, la declaració BCIN del Parc del Cementiri d'Igualada.

Des del seu inici professional, ha desenvolupat les activitats pròpies de l'arquitectura i urbanisme, especialitzant-se en aquells treballs relacionats amb la restauració i rehabilitació del patrimoni arquitectònic, la intervenció en conjunts històrics i la restauració de l'arquitectura de reconeixement cultural. A més de treballar en l'àmbit de l'urbanisme de plans generals i especials de nuclis històrics. Ha realitzat la delimitació i expedient de declaració d'elements culturals i plans directors.

Museu Maricel, Sitges

Santa Maria del Mar, Barcelona

Castell de la Pobla de Claramunt

Paeria de Cervera

Arxiu d'Igualada

Biblioteca de Cervera

Edifici comercial Sant Genís, Jorba

Museu de Santa Coloma de Gramenet

Residència Casa Caritat, Cervera

Castell de Castellfolit de Riubregós

Muralla de Montfalcó Murallat, les Oluges

Escorxador d'Igualada